

Vass Tibor

Önképző körök

(Hellyel-közzel előfordul...)

Hellyel-közzel előfordul,
nem tudom, mit kezdjek magammal.

Olyankor nem húzza senki, köztük én sem, a nótám,
nincs a közelben büfékocsi,
családom a dolgát végzi, kutyáim is, hátul a kertben,
ülök egy percet, több nem jut a magam-mit-kezdésre,
dúdolok egy útba eső ágy szélén,
és keresek valami dolgot hamar a fejemben,
ami körül helyyel-közzel tehetnék.

Nincs nyugtom magamtól, ezt nehezen élem túl.
Mi lenne velem nélkülem, puhatoltam cirka tíz éve is,
erre az őszelőre forgott cirka tíz éve az idő,
a választ, míg nem tudom, folyton tennem kell valamit,

ha mást nem, perpillanat rossz fát a tűzre,
befagy az alfelem már őszelő idején,
tüzelnem kell, ha nedves-rossz fákkal is,
el kell foglalnom a dúdoláson kívül magam valamivel,
meglel hamar a hideg,

ez az, vag-
dalok egy kis fát,
ha már az aprítás, ha már a tűz, a dal,
tétlenültem egy percet.

Ha a büfékocsiban dologtalankodom,
évente kétszer, hogy ez előfordul, jó arány,
évente kábé ötvenszer kétórások a büfékocsikban,
büntetésből innen-onnan újraolvasom magam.
Ha szigorúan csak rötyögni akarok,
az első könyveimet veszem elő,
– néhányuk anyaga itt időzik a leptopomban –,
ha siránkozni, akkor a legutóbbiakat.

Nincs nyugtom magamtól,
mondom, úgyszólván sosem, szó sem
kell esni rólam,
szóval, elég, ha tudom, leszokni rólam,
végleg nem tudok.

(Megint itt egy nőszemély...)

Megint itt egy nőszemély,
én már utálom a nőszemélyeket a büfékocsiban,
nem hagynak versírni,
bakkanok folyton, elvonatolják a figyelmem.

Figyelem, marhamájkrémet ken
az elvonatoló nőszemély
a szezámmagos kenyérre, hogy honnan szedi, nem tudom,
marhamájkrém nincs az étlapon,
szezámmagos kenyér főleg,

majonézt ken a szezámmagos, marhamájkrémes kenyérre,
majonéz nincs külön az étlapon,

a nőszemély kimondottan szép arcú
és első osztályúan borotvált a lába,
a morzsákat az asztalról egyenként lehajigálja,

kifúj néhány kifújást a kimondottan szép arcából
és a borotvált lábára hajigálja,

a kenyeret úgy tartja,
nem mondom el még egyszer,
hogy szezámagos és marhamájkrémes,
úgy tartja, mint piktora a pemzlit,
hát ez p-s szép, jól jönnek ezek a p-k
a szezámagos kenyérhez,

szóval, úgy tartja, ahogy homokos a frankóját reggel,
ébredés után, én fogom róla írni,
ha egyszer hagy megírni róla ez a nőszemély,
például egy verset,
és nem fog bezavarni nőszemélyiségével a büfékocsiban,
hogy a büfékocsiban manőverez ez a bezavaró nőszemély,
a büfékocsiban csak a büfékocsiban
vásárolt étel fogyasztható,
szezámagos, marhamájkrémes kenyér majonézzel nem,
na, a francokat, elmondtam megint, manő-
ver az egész, úgy, ahogy van,
úgy, ahogy elvagyok.

(Találkoztam egy gyilkos...)

Találkoztam egy gyilkos galócával,
egy falóca mellől vetett
rám gyilkos pillantásokat a jól ki-
fejlett gombapéldány, nézte magában,
gyilkosan a falóca mellől, hogy magamban nézem,
sóbálvány lettem hirtelen,
a jól kifejlett gombapéldány kifejletlen sóbálványa,

itt az erdő totemállata,
gondolhatta magában a gyilkos galóca,
gondolhatta rólam, magában,
míg gusztáltam őt,

sejthette, az erdő totemállata nem túri csak úgy,
hogy ő galócazzon gyilkosan,
egy szál magában a falóca mellett,
kínálkozva egy só-
vár gombaevőnek, ártatlan áldozatokat hozva feleslegesen,

vettem is rá gyorsan keresztet,
elővigyázatosan kiemeltem a földből,
hogy egészben megmutathassam a fiamnak,
ez itt a jól kifejlett galóca, a gyilkos,
a falóca mellől,
egy ilyen jól kifejlett gombapéldány
kora reggeli elfogyasztásából származóan
gyilkos pillantásokat vetne rám az éjszakás nővér,
ha egyáltalán eljutnék odáig,
én, bocskoros paraszt,
aki még azt sem tudja,
ehető-e az érintett gomba, avagy ehetetlen,
ő-e a gyilkos, vagy én
az élhetetlen.

A gomba az nem növény, mondom a fiamnak,
de növény az, neveti a fiam,
hisz növények és állatok időznek a világban,
meg az ufók,
de, mondom de, van egy harmadik,
vagy jó, akkor egy negyedik világ, a gombáké,
most kivételesen nem marhulok,
mutatom, nincs gyökerük, száruk, levelük,
életstílusuk eltér a növényekétől,
eltér a tiéd is, másokétól, mondja a fiam,
nem vagy te gombaszakértő,
mégis itt gombázol,
gyere, menjünk inkább focizni,

dobjuk el azt a gombát,
ne etessél marhaságokkal tovább.